

Mirosława Grabska

Giecz, gm. Dominowo, woj.
poznańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 176-177

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zachód od ostatnich zabudowań wsi. Wykopy koncentrowały się w części północnej i wschodniej stanowiska, na kulminacji i zboczu wzgórza w nawiązaniu do wykopów z lat poprzednich.

Przekopano łącznie powierzchnię 10 arów odkrywając 47 obiektów w tym: 2 mieszkalne, 41 jam oraz 4 paleniska. Na szczególną uwagę zasługują odkryte na kulminacji wzgórza dwa obiekty mieszkalne. W budynku 1/75 o rozmiarach 3,6 x 3 m, kształcie zbliżonym do prostokąta znaleziono szczególnie interesujący inwentarz ruchomy: W części północno-zachodniej odkryto 3 przedmioty oraz 1 półfabrykat z piaskowca stanowiące być może relikty warsztatu kamieniarskiego, poza tym fragmenty naczyń, kości zwierzęce, ostrogę żelazną /początek IX w./, nóż żelazny oraz przęślik gliniany. Drugi obiekt mieszkalny wyróżniał się wielkością. Jego rozmiary 8 x 4 m. Wewnątrz zlokalizowano palenisko zbudowane z dużych kamieni płaskowcowych. Inwentarz ruchomy budynku stanowiła liczne fragmenty naczyń, trzy przęśliki gliniane oraz kości zwierzęce.

Spśród odkrytych 47 jam aż 24 pełniło funkcje magazynowo-spiczrzowe. Wszystkie usytuowane na kulminacji oraz stoku północno-wschodnim wzgórza posiadały podobny kształt i charakter wypełniak różniąc się jedynie rozmiarami. Kształty miały regularne, okrągłe o średnicach od 1,25 do 2 m. W profilach prostokątne, workowate lub lekko rozszerzające się w dolnej partii posiadały miąższość od 1 do 2 m. W celu uchwycenia granicy zasięgu warstwy kulturowej w części północnej stanowiska przeprowadzono wykopy sondażowe na odcinku o długości 45 m.

Tegoroczny sezon wykopaliskowy będący ostatnim rokiem badań osady we Frankowie wniósł nowe elementy do zagadnień rozplanowania i zagospodarowania osady, pozwolił uchwycić północną i wschodnią granicę jej zasięgu, a odkryty materiał zabytkowy przyczyni się do uściślenia chronologii tego stanowiska.

GIECZ, gm. Dominowo
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Mirosława Grabska.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.
Kontynuacja kilkunastoletnich prac prowadzonych pod kierownictwem doc. dr. Bogdana Kostrzewskiego. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Prace miały na celu uzyskanie materiału ceramicznego w tej części grodziska, w której układ stratygraficzny nie został zakłócony przez

współczesne wykopy grobowe. Trzy oddzielne wykopy o powierzchni 3/4 ara założono w tej części grodziska, gdzie przypuszczalnie przebiegał wał wewnętrzny oddzielający gród od podgrodzia. Prace na tym odcinku nawiązywały do badań z 1959 r. Zachowane plany wskazywały na to, że w tej części grodziska układ stratygraficzny jest niezniszczony i czytelny.

Pod niezbyt grubą warstwą ziemi przemieszanej wyróżniono poziom złożony z 2 palenisk i równoległego do nich silnego skupiska kamieni o szerokości około 1,5 m. Wał drewniano-ziemny uchwycono poniżej. Jego jądro stanowiła warstwa zbitej, przemieszanej z gliną i kamieniami próchnicy, w którym konstrukcje drewniane zachowały się jedynie w postaci cienkich smug, w układzie równoległym. Trzon wału zbudowany był przypuszczalnie w konstrukcji skrzyniowej, spoczywającej na fundamencie drewnianym. Obserwacje konstrukcji wału utrudnia jednak fakt, że uchwycony został w rzucie skośnym, drewno było bardzo słabo czytelne, a zachowane fragmenty silnie przepalone.

Na podstawie materiału zabytkowego /ceramika, zabytki metalowe - ostroga/ wał ten należy datować na XI-XII wiek. Ustalenie ścisłej chronologii będzie możliwe po przeprowadzeniu szczegółowej analizy uzyskanych materiałów.

Badania zostały zakończone.

GNIEW
woj. gdańskie

patrz
średniowiecze

GRODZISKO, gm. Banie Mazurskie
woj. suwalskie

Konserwator Zabytków Archaologicznych w Białymstoku,
Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Tadeusz Baranowski i mgr Irena Krzyszczuk-Majewska. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Grodzisko z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Grodzisko leży na wysokim wzgórzu na zachodnim skraju wsi. Różnica wysokości między szczytem, a podnóżem wynosi od stron trudno dos-